

1970 நவம்பர் 26]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“தமிழ்நாடு 1970-ம் ஆண்டு ஊராட்சி நீதி மன்றங்கள் (நடவடிக்கைகள் செல்திறன் ஆக்குதல்) மசோதா ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டு, மசோதா பிரிவுவாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப் பட்டது.

பிரிவுகள் 2, 3, 1, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, “தமிழ்நாடு 1970-ம் ஆண்டு ஊராட்சி நீதி மன்றங்கள் (நடவடிக்கைகள் செல்திறன் ஆக்குதல்) மசோதா நிறைவேற்றப் படவேண்டும்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, மசோதா சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட்டது.

(ஊ) தமிழ்நாடு 1970-ம் ஆண்டு மாவட்ட நகராட்சிகள் (திருத்த) மசோதா.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு 1970-ம் ஆண்டு மாவட்ட நகராட்சிகள் (திருத்த) மசோதா* ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப் படவேண்டும் என்று கோருகிறேன்.

1920-ஆம் ஆண்டின் தமிழ்நாடு மாவட்ட நகராட்சிகள் சட்டம், (தமிழ்நாடு சட்டம் 5/1920), பிரிவு 68-ல், ஒப்பந்தங்கள், ஒப்பந்தங்களைச் செய்து கொள்ளுதற்குரிய அதிகாரங்களை அளித்தல் ஆகியவற்றிற்கு வகை செய்யப்பட்டுள்ளதென்பதை, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அறிவார்கள். மன்றத்தின் ஒப்பந்தக் குழு, ஒப்பந்தம் செய்து கொள்ளுதற்குரிய தற்போதைய பண வரம்பு ரூ. 1,000 ஆகும். நகராட்சிகள் மேற்கொள்ளும் வளர்ச்சிப் பணிகள் காரணமாகத் தற்போதுள்ள உயர் வரம்பான ரூ. 1,000 உயர்த்தப்பட வேண்டுமென்று கருத்தறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. இக் கருத்தை அரசு பரிசீலனை செய்து, இதனை ஏற்றுச் செயற்படுத்துவதென முடிவு செய்துள்ளது. இதற்கென, நகராட்சிகள் அனைத்தும், அவற்றின் பொதுக்கணக்கில் பெறப்படும் ஆண்டு வருவாயினை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஐந்து வகைகளாகப் பிரிக்கப்படும். ஒரு நகராட்சி அதன்படி எந்த வகையின்கீழ் கொண்டுவரப்படுகிறதோ, அந்த வகைக்கென உயர்த்தப்பட்டுள்ள உச்ச அளவிற்கு ஒப்பந்தக் குழுவானது ஒப்பந்தங்கள் செய்து

* 23-11-1970-ம் தேதிய சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

[1970 நவம்பர் 26]

கொள்ளலாம். இம்முறையில் உயர்த்தப்பட்டுள்ள அதிகாரங்களின் விவரங்களை மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்குச் சுற்றறிக்கையாக அனுப்பப்பட்டுள்ள மசோதாவில் கண்டு கொள்ளலாம்.

மேலும், 1920-ஆம் ஆண்டின் தமிழ் நாடு மாவட்ட நகராட்சிகள் சட்டத்தின் (தமிழ் நாடு சட்டம் 5/1920) அட்டவணை IV -இல் நகராட்சிப் பகுதிகளில் மற்ற வரி விதிப்புகளோடு சொத்து வரியையும் நிர்ணயம் செய்வதற்கான விதிமுறைகள் உள்ளன என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அறிவர். நகராட்சிப் பகுதிகளில் அண்மையில் பொதுவாகத் திருத்தப்பட்டு நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ள சொத்துவரி மிக உயர்ந்த நிலையில் உள்ளதென்று, சில நகராட்சிகளில் உள்ள மக்கள் விடுத்த கோரிக்கைகள் காரணமாக, 1970-ம் ஆண்டின் தமிழ் நாடு மாவட்ட நகராட்சிகள் (திருத்த) அவசரச் சட்டத்தை (தமிழ் நாடு அவசரச் சட்டம் 6/1970), மேற்கு ஆளுநர் அவர்கள் பிறப்பித்தார்கள். இந்த அவசரச் சட்டத்தின் விளைவாக மேற்கூறிய வரி விதிப்புகளின்மீது ஏற்படும் மேல்முறையீடுகள் பற்றி இறுதி முடிவு செய்யும் நகராட்சி மன்றங்களுக்கு முறையிட்டுக் கொள்வதன் முன்னர், வருவாய்த்துறையைச் சார்ந்த இன்னொரு அதிகாரியிடம் வரி உயர்வால் பாதிக்கப்பட்டோர், முறையிடப்படும் வரியைச் செலுத்தாமலேயே, மேல்முறையீடு செய்து கொள்ளக்கூடிய நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. இந்த அவசரச் சட்டத்தினால், மேல்முறையீடுகளைத் தீர்ப்பதில் வருவாய்த் துறையைச் சார்ந்த அதிகாரிகளால் காலதாமதம் விளையக் கூடுமென்றும், அதனால் வரி செலுத்தா நிலையும், அந்நிலையால் நகராட்சிகளின் நிதி நிலைக்கு ஊறுகள் விளையக்கூடுமென்றும், அவசரச் சட்டம் பிறப்பிக்கப்பட்ட பிறகு, 1970-ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் 24, 25 தேதிகளில் கூடிய நகராட்சிகள் மன்றத் தலைவர்கள் மாநாட்டில் எடுத்துரைக்கப்பட்டது. எனவே திருத்தப் பட்ட அவசரச் சட்டத்திற்கு முன்னர் உள்ள நிலையானது, (சட்டத்தின் அட்டவணை IV -இல் தொடக்கத்திலிருந்த விதிகளின் நிலை), மீண்டும் கொண்டுவரப்படவேண்டுமென்றும் மாநாட்டில் கருத்தறிவிக்கப்பட்டது.

அரையாண்டிற்கு ரூ. 15-க்கு மேற்படாது வரி விதிக்கப் பட்டோர், அவ்வரியைச் செலுத்தாமலேயே மேல்முறையீடு செய்து கொள்வதற்கும், அரையாண்டிற்கு ரூ. 15-க்கு மேற்பட்டு ரூ. 30-க்கு மேற்படாமல் வரி விதிக்கப்பட்டோர், திருத்தப்பட்ட வரி நிலைக்கு முன் இருந்த வரியை மட்டும் செலுத்தி முறையீடு செய்து கொள்ளும் வகையிலும் சலுகைகள் அளித்து விதிகளை ஏற்படுத்தலாமென்று மாநாடு மேலும் யோசனை கூறியது.

நம் முன் உள்ள இப்பிரச்சனை நகராட்சி நிர்வாகம் பற்றியதாகும். நகராட்சித் தலைவர்கள் குழு, மேற்கூறிய காரணங்களுக்காக, அரசு பிறப்பித்துள்ள அவசரச் சட்டத்தைத் திரும்பப்பெற வேண்டுமென ஒருமனதாக வேண்டிக் கொண்டுள்ளது. மக்களாட்சி

1970 நவம்பர் 26] [திரு. ப. உ. சண்முகம்]

மரபை ஏற்கும் வகையில், நகராட்சித் தலைவர்கள் குழு கூறியுள்ள யோசனைகளை ஏற்றுச் செயற்படுத்த அரசு முன்வந்துள்ளது. மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் முன் படைக்கப்பட்டுள்ள மசோதாவில் அட்டவணை IV-இன் கீழ் தகுந்த விதிமுறைகள் கொடுக்கப் பட்டுள்ளன. இம் மசோதா சட்டமானதும், ஏற்கனவே பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ள அவசரச் சட்டம் திரும்பப் பெற்றதாகும்.

இவற்றைக் கூறி, இம் மசோதாவைச் சட்டமன்றம் பரிசீலனைக்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமெனக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி: தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதா விற்குக் கொண்டுவரப்பட்டுள்ள திருத்தங்களின் விளைவுகளை வரவேற்கிறேன் என்றாலும், எந்தச் சூழ்நிலையில் இது கொண்டு வரப்பட்டுள்ளது என்பதை எண்ணிப் பார்க்கும்போது அது மிகுந்த வேதனையைத் தருகிறது. மூன்றாவது அங்கத்தில் சொல்லும்போது,

“Representations had been received by the Government from the residents of certain municipalities in the State to the effect that the property tax assessed during the general revision had been unreasonably high.”

என்றிருக்கிறது. இந்த வார்த்தைகள், எந்தளவிற்கு மக்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெளிவாக்குகிறது. நம் ராஜ்யத்தைப் பொறுத்தவரை பழக்கம் காரணமாகவோ அல்லது என்ன காரணத்தினாலோ, இதுபோன்ற மக்கள் பிரச்சினைகளை இந்த அரசுக்கு சாதாரண முறையில் தெரியப்படுத்தும்போது அவை தீர்க்கப்படுவதில்லை, கேட்கப்படுவதில்லை, மதிக்கப்படுவதில்லை. ஒரு துப்பாக்கிச் சூடு நடந்தால் உடனடியாக அது மதிக்கப்படுகிறது. மக்களின் குறைகளைத் துப்பாக்கிச் சூட்டின் விளைவாகத்தான் தீர்க்கமுடியும் என்ற நிலைக்கு இந்த அரசு ஆளாகியிருக்கிறது என்பதைத்தான் இந்த மசோதா தெளிவாகக் காட்டுகிறது. மின்சாரக் கட்டண உயர்வு மிகத் தவறானது என்று இந்த மன்றத்தில் பல முறை வாதாடியுள்ளோம், கென்றிஸேம், திரும்பத் திரும்பக் கூறினோம். மக்கள் பிரதிநிதிகள் அந்த அந்த பகுதிகள் பற்றி இங்கு பல முறை கேட்டார்கள். அனால் கோவை மாவட்டத்தில் இதை எதிர்த்து ஒரு கிளர்ச்சி செய்தவர்களைத் துப்பாக்கியைக் கொண்டு சுட்டு வீழ்க்கி அதற்குப் பின்னால்தான் இந்தச் சலுகைகளை உங்களுக்குத் தருகிறோம் என்று தந்தது அரசு.

இன்றையதினம் தென்காசியிலே இதேபோல் இந்த சொத்து வரி உயர்வு மிகத் தவறான முறையில் நடைபெற்று வருகிறது என்பதை நாடு முழுவதிலும் உள்ள நகராட்சிகள் அங்காங்கு சண்டனம் தெரிவித்தாலும் அது கவனிக்கப்படுவதில்லை. அது கிளர்ச்சியாக உருவாகி, துப்பாக்கிச் சூடு முதலியன நடந்ததற்குப் பின்னாலேதான் இந்த மசோதா வந்து இருக்கிறது. நாம் ஐனநாயகத்தின் பெயரால் நம்முடைய அதிகாரத்தை எப்படி வேண்டுமானாலும் பயன்படுத்த முடியும் என்பதை எடுத்துக்காட்டி

[திரு. க. இராமமூர்த்தி]

[1970 நவம்பர் 26]

சலுகைகளைத் தந்து கொண்டு இருக்கிறோம். இப்படித் தருகிற நேரத்தில், நாம் எந்த அளவிற்கு ஜனநாயகத்தை மதிக்கிறோம் என்பதைப் பாராட்டிப் புகழவும் தயங்குவது இல்லை.

இந்த மசோதாவுக்கான அடிப்படைக் காரணங்களை ஆராய்ந்தாக வேண்டும். இந்த சொத்து வரி உயர்வு மிக அதிகமாக ஆகி இருக்கிறது. அது சரியல்ல என்று உணர்கிறோம். ஆகவே, இந்தத் திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்து இருக்கிறோம் என்று சொல்கிறார். இதைப் பொறுத்தவரையில், இந்த அரசுக்கு ஒன்றைச் சட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். நம்முடைய இந்தத் துறை அமைச்சரவர்கள், நகரமன்றத் தலைவராக இருந்தவர்கள் ஆவார்கள். அவருக்கு நிறைய அதிலே அனுபவம் இருக்கிறது. இப்போது ஸ்பெஷல் ஆபீசர் என்று போடுகிறார்கள். இப்படிச் சொல்கிறபோது, நீங்கள் இருக்கும்போது போடவில்லையா என்ற பேச்சு வரும். இந்த ஸ்பெஷல் ஆபீசரைப் பொறுத்தவரைக்கும் அவர்கள் சரியாக நடப்பதில்லை என்ற குற்றச்சாட்டுகள் பரவலாக இருந்து வருகிறது. அந்தக் குற்றச்சாட்டுகள் இன்றையதினம் முன்னே இருந்ததைவிட மிக மோசமாக இருக்கிறது. இன்றைய தினம் ஸ்பெஷல் ஆபீசர்களாக போடுகிறவர்கள், அதிலே அனுபவம் இல்லாதவர்களாக, அல்லது ஸ்பெஷல் ஆபீசர்களாகப் போட வேண்டுமென்று அரசியல் ரீதியான சிபார்சுகளை, செல்வாக்கைப் பயன்படுத்தக் கூடியவர்களே இருக்கிறார்கள். நகர ஆணையர்களுக்கு உள்ள அதிகாரம் அவர்களுக்கு விதிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. என்னுடைய பகுதியிலே கூட, ஒரு நகர மன்ற கமிஷனர் தன்னுடைய வேலையைச் சரியாகச் செய்ய முடியாத நிலையில் இருக்கும்போது, இன்னொரு பகுதிக்கு ஸ்பெஷல் ஆபீசராகப் போய் இருக்கிறார். அப்படிப்பட்டவர்கள் பல காரணங்களுக்காகப் பல செல்வாக்கின் மூலம் இந்த வேலையை வாங்கிக்கொண்டு போகிறார்கள். அவர்கள் அரசியல் செல்வாக்கைப் பின்னணியாக வைத்துக்கொண்டு இந்தக் காரியங்களை தவறாக, தங்கள் அதிகாரத்தை பிரயோகித்துக்கொண்டு, செய்துவருகிறார்கள். தங்களுக்கு வேண்டாதவர்களுக்கு, லஞ்சம் கொடுக்காதவர்களுக்கு அல்லது அரசியல் ரீதியாகக் கருத்து மாறுபட்டு இருப்பவர்களுக்கு அதிகமாக வரி விதிக்கப்படுகிறது. இப்படி அந்த ஸ்பெஷல் ஆபீசர்கள் செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். அவர்களுக்குத் தங்களுடைய வளர்ச்சி தான் குறிக்கோள். இந்த மசோதா கொண்டு வருவதற்கான காரணம் இதுதான் என்றாலும், அமைச்சர் வெளிப்படையாக அதைச் சொல்லவில்லை என்றாலும், இதுதான் உள் அர்த்தம். ஆகவே, இந்த நிலைமைகளையெல்லாம் நீக்குகிற நிலைமை வேண்டும்.

இந்த ஸ்பெஷல் ஆபீசர்களைப் பற்றிய குற்றச்சாட்டு இப்போது அதிகமாகச் சொல்லப்பட்டு வருகிறது. எப்போதும் இருக்கிற அதிகாரிகள் தானே என்று தட்டிக் கழிக்காமல், இப்படிப்பட்ட குற்றச்சாட்டுகளைத் தவிர்ப்பதற்கான, அவற்றை நீக்குவதற்கான முறையான நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இது காலம் கடந்த நடவடிக்கை என்றாலும், மக்கள்

1970 நவம்பர் 26] [திரு. க. இராமமூர்த்தி]

உணர்ச்சியை உரிய காலத்தில் மதிக்கத் தவறியது என்றாலும், இன்றையதினம் அதற்கான பரிகாரம் காணும் வகையில் இந்த மசோதா கொண்டு வந்ததை வரவேற்கிறேன். நகராட்சிகளுக்கு உரிய நேரத்தில், உரிய காரியத்தைச் செய்ய வேண்டுமென்று கோரி முடிக்கிறேன்.

திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா: தலைவரவர்களே, இந்த மசோதா கொண்டு வந்து இருப்பதை நான் மிக வரவேற்கிறேன். ஏனென்று சொன்னால் பரம்பரை பரம்பரையாக நாம் பார்க்கிறோம், எங்கே எந்த ஒரு அரசாங்கமும் ஒரு அவசரச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தால், அதை மக்களிடமிருந்து பெறக்கூடிய அவர்களுடைய எண்ணங்களை மதிப்பதும், அதிலே 'ஆப்ஜக்ட்ஸ் அண்டு ரீசன்ஸ்' சொன்ன பிரகாரம், இந்த நகர மன்றத்தில் இது சம்பந்தமாக என்னென்ன இடர்பாடுகள், கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டு இருக்கின்றன என்பதைப் பற்றி நாம் எடுத்துரைக்கிறோம். இதிலே கொஞ்சமும் மதிப்பைப் பார்க்காமல், இந்த அமைச்சரவை, இந்த ஆர்டினன்ஸை விட்டிரா செய்து நல்ல மசோதாவைக் கொண்டு வந்ததற்குப் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. ஆனால் அதே நேரத்தில், அரசியல் கட்சிகள் பல விதத்தில் இருக்கலாம். கட்சி நோக்கத் தோடு சில பேர் பேசலாம். பேசாமல் இருக்கலாம். என்னைப் பொறுத்தவரையில் எந்தக் கட்சியுடனும் சேராத, சுயேச்சை கட்சியின் சார்பாக என்னுடைய அபிப்பிராயத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்போது கொண்டு வந்து இருக்கக்கூடிய மசோதாவை நான் வரவேற்கவேண்டுமே தவிர, இதற்கு உள் நோக்கம் இருக்கிறது என்று அமைச்சர் மீது குற்றம் சுமத்துவது நல்லதல்ல.

ஐந்து வருஷத்திற்கு ஒரு தடவை இந்த டிஸ்டிரிக்ட் முனிசிபாலிடி ஆக்ட் பிரகாரம் ரிவிஷன் ஆபீசர்களை நியமிக்க வேண்டும். வரி அதிகப்படியாகப் போடும் நிலை சில இடங்களில் ஏற்படும். மேலும் சில இடங்களில் குறைக்கப்படலாம். இப்படி நடைமுறையில் பல இருக்கும். இதற்கெல்லாம் ஸ்பெஷல் ஆபீசர்கள் தான் காரணம் என்று குற்றம் சாட்டுவது அரசியல் நோக்கமாகத்தான் தோன்றுகிறது. சில இடங்களில் வரியைக் குறைப்பதற்கு 'டாக்ஸேஷன் கமிட்டி' என்று நகர சபைகளிலே இருக்கிறது. நகரசபைகளில் இருக்கும் 'டாக்ஸேஷன் கமிட்டி'க்கு அத்தகைய அதிகாரங்கள் இருக்கின்றன. இம்மாதிரியாக, அதிகமாகப் போடப்படக் கூடிய வரியைக் குறைப்பதற்கு அந்தந்தப் பகுதியில் இருக்கிற பிரதிநிதிகளால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் அந்தக் கமிட்டியில் இருப்பதால்தான் முடிகிறது.

நான் இன்னொன்றையும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். சில நேரங்களில் நகரசபையின் வருமானம் மிக மோசமான நிலையில் இருக்கக் கூடிய காலத்தில், வரியை அதிகமாக்குவார்கள். அப்படி அதிகமாக்கும்போது, ஏழைக்கு ஒரு அளவு, பணக்காரனுக்கு ஒரு அளவு என்று பார்த்துப் போடமாட்டார்கள். சில நேரங்களில்

[திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா] [1970 நவம்பர் 26]

ஏழைக்குப் போடும்படியான வரி அதிகமாக ஆகிவிடும். பணக்காரர்கள் குறைத்துக்கொண்டு விடுவார்கள். இப்படி ஐந்து வருஷத்திற்கு ஒரு முறை வரும், டாக்ஸ் ரிவிஷனில் தான் முனிசிபாலிடிகளுக்கு வருமானம் அதிகரிக்கிறது. இப்படிச் செய்யவில்லை என்று சொன்னால் முனிசிபாலிடிகளுக்கு வருமானம் வராது. அதோடு மட்டுமல்ல, அப்படி வருகிற காலத்தில் கூட, மறுபடியும் 5 வருஷத்திற்கு ஒரு முறை இருக்கக்கூடிய வருமானம் போதுமானதாக இருக்காது. ஆகவே, இப்போது இருக்கும் அமைப்பைப் பொறுத்தவரையில் 5 வருஷத்திற்கு ஒரு முறை ஒரு ரிவிஷன் ஆபீசரைப் போட்டு ரிவிஷன் செய்யப்படுகிறது.

லஞ்சம் வாங்குகிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். அது ஒன்று இரண்டு கமிஷனரிடத்தில் இருக்கலாம். அதற்காக எல்லோரும் லஞ்சம் வாங்குகிறார்கள் என்று சொல்லி விட முடியாது. லஞ்சம் கொடுத்தால் குறைத்து விடலாம், சிபார்சு செய்தால் வரியைக் குறைத்து விடலாம் என்று சொல்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலைமை ஏற்பட்டால் இருக்க 5 வருஷத்திற்கு ஒரு முறை இம்மாதிரியான ரிவிஷன் போட்டால் யாரும் வேண்டாம் என்று சொல்வதற்கு இல்லை. அதை அப்படியே நாம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று அவசியம் இல்லை. ஸ்பெஷல் ஆபீசர் போட்டு விட்டால், அதைக் குறைப்பதற்கு வழி இருக்கிறது.

We have to exhaust two resources, (1) Request for revision; (2) Appeal.

சில நேரங்களில் தவறுதல் நடக்காமல் இருக்காது. எங்கள் நகரசபையைப் பொறுத்தவரையில் பார்க்கிறேன். அரசாங்க சட்டத்தில் எம்.டி.எம். ஆக்டில் சொன்ன மாதிரி செய்யவேண்டுமென்று இருக்கிறது. அந்த பேசிஸ் வைத்து அதிகாரிகள் வரி போட வேண்டும். நடைமுறைக்கும் சட்டத்திற்கும் சற்று வேறுபாடு இருக்கும். அந்தச் சட்டத்தை உபயோகிப்பதால் பணக்காரர்களுக்கும், நடுத்தர மக்களுக்கும் மத்தியதர மக்களுக்கும் அது எப்படி அமைகிறது என்பதை எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். பல முறை நான் சட்டமன்றத்தில் சொல்லி இருக்கிறேன்.

ஒரு காலத்தில் நம்முடைய மூதாதையர் நல்ல செல்வாக்கில் இருந்த காலத்தில் ரூபாய் 2—3 லட்சம் செலவில் ஒரு வீடு கட்டி இருக்கலாம். பின்னால் வந்த சந்ததியார் அந்த செல்வாக்கில் இருப்பதில்லை. அவர்கள் ஏழைகளாக இருக்கிறார்கள். அந்த வீடு ஒன்றை வைத்தே அவர்களுக்கு வீட்டு வாடகை ரூ. 1,000 வரும், ஆகவே வருஷத்திற்கு 3 மாத வாடகை ரூ. 3,000 கட்டுங்கள் என்று சொன்னால் அது சரியாகாது அப்படிச் செய்தால் அவர்கள் வீட்டை விற்று விட்டுத் தான் செல்ல வேண்டும். ஆனால் சட்டத்தின் மூலம் யாரும் 'டிஸ்கிரிமினேஷன்' காட்ட முடியாது. அதே நேரத்தில் இதை எப்படிக் குறைப்பது? ரிவிஷன் ஆபீசர் வருகிற நேரத்தில் அவர்கள் டிஸ்கிரிஷனில் செய்ய முடியாது. ஒருவருக்கு ஒன்று, மற்றவர்களுக்கு ஒன்று என்று செய்ய

1970 நவம்பர் 26] [திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா]

முடியாது. வீடு பெரியதாக இருக்கிறது, வாடகை மதிப்பு அதிகம் என்றால் ரிவிஷன் ஆபீசர் குறைத்து விட முடியாது. அவருக்கு ஒரே சட்டம்தான், மேலதிகாரிகள் போட்ட சட்டம்தான். அதன் அடிப்படையில் தான் ரிவிஷன் செய்வார்கள். முன்பு ரூ. 3 லட்சம் போட்டு வீட்டைக் கட்டிவிட்டு, வரியை அதிகமாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னால், அதைத் தவறு என்று சொல்லிக் கொண்டு இருக்க முடியாது. அதற்கு அடுத்தாற்போல் ஒரு கட்டம் இருக்கிறது. அப்பீல் கமிட்டி இருக்கிறது. மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகளைக் கொண்ட அந்தக் கமிட்டிக்குத் தான் அப்பீல் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால், ரூபாயைக் கட்டித் தான் அப்பீல் செய்யவேண்டும் என்று சட்டத்தில் இருக்கிறது. அப்படி அப்பீல் கொடுக்கும்பொழுது, இந்தப் பிரதிநிதிகள் என்ன செய்கிறார்கள். அவ்வளவு வரி கட்டுவதற்கு அவர் தகுதிதானா, தகுதி உடையவரா, அவருடைய நிலைமை எப்படி இருக்கிறது, அவருக்கு அவ்வளவு வரி போட்டால், அந்த ஏழை அல்லது அதேமாதிரி ஏழைகள் பிழைக்க முடியுமா என்பதையெல்லாம் பரிசீலித்துப் பார்த்து, தகுந்தபடி குறைப்பதற்கு அப்பீல் கமிட்டிக்கு உரிமை இருக்கிறது. ஆகவே, வேறு மாற்றுமுறை, ஆல்டர்னேடிவ் இல்லை என்று நாம் குறைபடுவதற்கு இல்லை.

இப்பொழுது கொண்டு வந்திருக்கிற இந்த மசோதாவை நான் வரவேற்கிறேன். அதிலே சில முக்கியமான பிரிவுகள் இருக்கின்றன. இதற்கு முன்பு ஒரு ஆர்டினன்ஸ் போட்டார்கள். அதைப்பற்றி யெல்லாம் நாங்கள் கருத்துக்களை எடுத்துச் சொன்னோம். சாதாரண சட்டப்படி இரண்டே இரண்டு முறை தான். ஒன்று ரிவிஷன். அங்கு இருக்கக்கூடிய கமிஷனர் அல்லது ஸ்பெஷல் ஆபீஸரிடம் பணத்தைக் கட்டாமலே ரிவிஷன் மனு கொடுக்கலாம். அவர்கள் என்ன செய்வார்கள்? ரிவிஷன் மனுவைப் பரிசீலனை செய்து, குறைப்பதாக இருந்தால் குறைத்துவிடுவார்கள், இல்லாவிட்டால் போடப்பட்ட வரியை ஊர்ஜிதம் செய்துவிடுவார்கள். அதற்குப் பிறகு, சட்டப்படி என்ன நிலைமை இருந்தது என்று சொன்னால், எவ்வளவு ரூபாய் உயர்த்தப்பட்டதோ, அல்லது ஊர்ஜிதம் செய்யப்பட்டதோ, அந்தத் தொகையைக் கட்டிவிட்டுத் தான் அப்பீல் செய்யவேண்டும். இருக்கிற நிலைமையை எடுத்துச் சொன்னோம் அமைச்சர் அவர்களிடத்தில். ரூபாய் கட்டவேண்டியிருப்பதால் கஷ்டமாக இருக்கிறது என்று சொன்னோம். அமைச்சர் அவர்களும் மிகுந்த அக்கறையோடு கேட்டுக் கொண்டார்கள். ஒரு ஆர்டினன்ஸ் போட்டுவிட்டார்கள். நோக்கம் நல்ல நோக்கம் தான். நோக்கத்தைப்பற்றி யாரும் குறை சொல்ல முடியாது. செக்ஷன் 22-ஏ பிரகாரம் டெபுடி கலெக்டருக்குக் குறையாத ராங்க் உள்ள ரெவின்யூ டிபார்ட்மெண்டு ஆபீஸருக்கு அப்பீல் செய்து கொள்ளலாம் பணம் கட்டாமல் என்று போடப்பட்டிருந்தது. இது நல்ல கொள்கையாக இருந்தாலும், நடைமுறையில் பார்க்கும்பொழுது, நடைமுறைக்கு ஒவ்வாது என்பதைத்தான் எடுத்துச் சொன்னோம்.

ம.ப.
1-00

[திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா] [1970 நவம்பர் 26]

எங்களுடைய நகர சபையைப் பொறுத்தவரையிலும் 16,000 ரிவிஷன் பெடிஷன்கள் வந்திருக்கின்றன. இவைகளை மார்ச்சு மாதத்திற்குள் முடிக்கவேண்டும் என்றால் எப்படி முடியும்? ஆர்.டி.ஓ. அப்பீலுக்கு மேல், அப்பீல் இருந்தால் அப்பீல் கமிட்டி பரிசீலனை செய்யவேண்டும். இப்படி மூன்று கட்டங்கள் இருந்தன. இதனால் மார்ச்சு மாதத்திற்குள் டிமாண்டு நோடிஸ்களை விட முடியாத நிலைமை, நடைமுறைச் சிக்கல் ஏற்படுகிறது என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் நன்றாகப் புரிந்துகொண்டார்கள். அதை இந்த நேரத்தில் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. டெப்புடி கலெக்டர் ஒரு மாதத்தில் 16,000 பெடிஷன்களை பைசல் செய்ய வேண்டும் என்றால், ஒரு நாளைக்கு 300, 400 பெடிஷன்களை பைசல் செய்யவேண்டும்.

சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், நகரசபைத் தலைவர்கள் நகரத்தில் இருக்கின்ற அத்தனை ஜனங்களுடைய நிலையையும் சரியாகப் புரிந்து கொள்ளமுடியாத சூழ்நிலையில் இருக்கிறோம். நான் முன்பு கூறியது போல், ஒருவர் ஏழையாக இருப்பார், ஆனால் அவர் இருக்கும் வீடு முன்பு கட்டப்பட்டிருக்கும், அந்த அடிப்படையில் அவருக்கு வரி விதிக்கப்பட்டிருக்கும். இந்த நிலைமைகளையெல்லாம் ஆராய்ந்து பார்ப்பது என்பது நமக்கே கஷ்டமாக இருக்கிறது. டெப்புடி கலெக்டரால் இதையெல்லாம் எப்படி ஆராய்ந்து பார்க்க முடியும். அதுவும் ஒரு நாளைக்கு 300, 400 பெடிஷன்கள் பைசல் செய்யவேண்டுமென்றால்? பெரிய பணக்காரர்கள், விவரம் தெரிந்தவர்களாக இருக்கக்கூடியவர்கள் டெப்ரீஸியேஷன் முதலியவைகளையெல்லாம் போட்டு, வால்யூ போட்டு பைல்களைக் கொடுத்துவிடுகிறார்கள். அந்தக் கணக்கை வைத்துக்கொண்டு, குறைக்க வேண்டுமென்றால் குறைத்து விடுகிறார். நடைமுறையில் என்ன நடக்கிறது? விவரம் தெரிந்தவர்களுக்கு, பணக்காரர்களுக்குத்தான் வரி குறைக்கப்படுகிறது. தொழில் துறையில் இருப்பவர்களுக்கு, பணக்காரர்களுக்குத்தான் வரி குறைக்கப்படுகிறது. ஏழைகளுக்குக் குறைக்கப்படக்கூடிய சூழ்நிலை இல்லை. நோக்கம் நல்ல நோக்கம் தான். வருமானம் அறவே குறைந்து விட்டால், நகராட்சி மன்றங்கள் சர்க்காரிடம்தான் கடனுக்கு வரவேண்டியிருக்கிறது. இந்த நிலையை அமைச்சர் அவர்களுக்கு எடுத்துச் சொன்னோம். அமைச்சர் அவர்களும் அதை நன்றாகக் கவனித்தார்கள். இந்தக் கஷ்டங்களையெல்லாம் எடுத்துச்சொல்லி, ஒரு நல்ல முறையை ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று சொன்னோம். ஒரு மாற்று முறை வேண்டும் என்று சொன்னோம். பழைய வரியை மாத்திரம் கொடுத்துவிட்டு, மீதி இருப்பதையெல்லாம் பின்னால் குறைத்தவுடன், எவ்வளவு குறைக்கப்பட்டதோ, அது போக பாக்கியை கட்டவேண்டும் என்றால், அதிலே கொஞ்சம் யோசிக்க வேண்டியதுதான் என்று சொன்னோம். அப்படி குறைத்தவுடன், பின்னால் ரூபாய் கட்டவேண்டிய நிலை, இரண்டாவது கட்டம் ஏற்படும். இப்படியெல்லாம் செய்தால், பழைய வரியே இருக்கட்டும் என்று அதையே ஊர்ஜிதம் செய்துவிடலாம், மீதி இருப்பதை மறுபடியும் கட்டவேண்டும் என்றால், பப்ளிக்

1976 நவம்பர் 26] [திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா]

அஜிடேஷன் வரும், ஸைகலாஜிகல் பீலிங் வரும் என்று சொன்னோம். ஆகவே, இம்மாதிரி ஒரு திருத்தத்தைக் கொண்டுவரக் கூடிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டது.

இப்பொழுது அந்த ஆர்டினன்ஸையே வித்திரா பண்ணி, அப்பீல் செய்யவேண்டுமென்றால், ரூ. 15, அதற்குக் கீழ் வரியுள்ளவர்கள் வரியே கட்டவேண்டாம், ரூ. 15-லிருந்து ரூ. 30-க்குள் பழைய வரியை மாத்திரம் கட்டினால் போதும் என்ற கருத்தை ஒட்டி, ஷெட்யூல் 4 ரூல் 26-க்கு அமெண்டுமெண்டு கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இதை நான் வரவேற்கிறேன். இங்கு இருக்கக் கூடிய கட்சிக்காரர்கள் இந்த ஸ்லாபைப் பற்றி வேண்டுமானால், கொஞ்சம் கூட்டிக் குறைத்தால் நன்றாக இருக்கும் என்று சொல்லலாம். வேறு ஒன்றும் இதைப்பற்றி சொல்வதற்கு இல்லை. என்னைப் பொறுத்த மட்டில், மதுரையைப் பொறுத்தவரையில் அங்கு இருக்கக்கூடிய ஏழைகளுக்கு நன்மை செய்கின்ற வகையில் இந்த ஸ்லாபை, ரூ. 15-லிருந்து 20 என்று உயர்த்தலாம், அதற்கு மேல் ரூ. 20-லிருந்து ரூ. 50 வரையில் என்று உயர்த்தலாம், மிடில் கிளாஸைப் பொறுத்தவரைக்கும்.

இந்த மசோதாவை நான் முழுமனதுடன் வரவேற்கிறேன், ஏற்றுக்கொள்கிறேன். ஒரு அரசு தாம் போட்ட ஆர்டினன்ஸையே வித்திரா பண்ணி, பிரஸ்டிஜைப் பார்க்காமல், மக்களுக்கு நன்மை செய்யவேண்டும் என்று இந்தத் திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறது என்றால், அதை நான் வரவேற்றுத்தான் தீரவேண்டும். முலாம் பூசிக்கொண்டிருப்பது நல்லது அல்ல. கட்சிகள் சார்பிலே இந்த ஸ்லாபைக் கொஞ்சம் கூட்டலாம், குறைக்கலாம் என்று வேண்டுமானால் சொல்லலாமே தவிர, மற்றபடி இதை எல்லோரும் வரவேற்காமல் இருக்க முடியாது. இதைப்பற்றி வேறு ஒன்றும் சொல்ல முடியாது. ஆகவே, எல்லோரும் வரவேற்கக் கூடிய ஒரு மசோதா இது என்பதைச் சொல்லி, அமர்கிறேன்.

* திரு. அ. லெ. சுப்பிரமணியம் : இந்த மசோதாவை நான் மனப்பூர்வமாக எனது தொகுதி மக்கள் சார்பாக வரவேற்கிறேன். என்னுடைய தொகுதி திருநெல்வேலி, பாளையங்கோட்டை ஆகிய இரண்டு நகராட்சி மன்றங்களையும் உள்ளடக்கிய தொகுதி. என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில் இது ஒரு பெரிய பிரச்சினையாக ஆக்கப்பட்டது. இப்பொழுது அது தீர்க்கப்படுகிற விதத்தில் அமைச்சர் அவர்கள் நல்ல முறையில் இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். அதை நான் மனப்பூர்வமாக என்னுடைய சார்பாகவும் (தொகுதி மக்கள் சார்பாகவும்) மீண்டும் வரவேற்கிறேன்.

பொதுவாக நகராட்சி மன்றங்கள் தங்களுடைய வருவாயைக் கூட்டிக்கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காக ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை ரிவிஷன் செய்யவேண்டும் என்ற அளவிலே ஒரு சட்டம் போடப்பட்டிருக்கிறது. அதன் அடிப்படையிலே ஐந்து ஆண்டு

[திரு. அ. லெ. சுப்பிரமணியன்] [1970 நவம்பர் 26]

களுக்கு ஒரு முறை ஒரு அதிகாரியை நியமித்து, வரியை மறு பரிசீலனை செய்து, கூட்டச் செய்கின்ற சூழ்நிலையை நகராட்சி மன்றச் சட்டத்தின் மூலம் ஏற்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறோம். இம் மாதிரி செய்யப்படுகிறபொழுது, எதிர்க் கட்சி உறுப்பினர்கள் அதை ஒரு பெரிய பிரச்சினையாக்கி, மக்கள் முன்னிலையில் வைக்கிறார்கள். இதற்கு ஒரு தீர்வு காண வேண்டியிருந்தது. கடந்த 20 ஆண்டு காலமாக இந்தக் குழப்பமான நிலை இருந்துகொண்டு வருகிறது. அதற்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்கும் முறையில் அமைச்சர் அவர்கள் இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இதைப் பற்றிய கருத்துக்களை நாங்களும், மற்ற உறுப்பினர்களும் அமைச்சர் அவர்களைச் சந்தித்துத் தெரிவித்தோம். மக்கள் கருத்தை ஏற்றுக்கொள்கிற அரசு நமது அரசு என்ற காரணத்தினால், அதை உடனே ஏற்றுக்கொண்டு அமைச்சர் அவர்கள் இந்தத் திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இதற்கு முன்னால் ஒரு அவசரச் சட்டத்தை, (ஆர்.டி.என்.ஸ்) பிறப்பித்தார்கள். கவுன்சிலுக்கும், கமிஷனருக்குமிடையே கலெக்டர் அவர்களால் நியமிக்கப் படுகிற டெபுடி கலெக்டர் ராங்குக்குக் குறையாத ஒரு அதிகாரிக்கு அப்பீல் செய்துகொள்ளலாம் என்ற ஒரு அதிகாரத்தைக் கொடுத்திருந்தார்கள். நிலைமையைக் குழப்புகின்ற விதத்தில் ஆர்.டி.என்.ஸ் இருந்தது என்பதை நாம் தெரிவித்துக்கொண்டோம். ஏனென்றால் ஆர்.டி.என்.சைப் பொருத்தவரையில், கவுன்சிலுக்கும், கமிஷனருக்கும் இடையிலே ஆர்.டி.ஓ. வருகிறார். ஆர்.டி.ஓ. முனிசிபாலிடி நிதி நிலையை இன்ஸ்பெக்ட் செய்யும் அதிகாரத்தை, டிஸ்ட்ரிக்ட் முனிசிபாலிடி அக்டிவ் கொடுத்திருக்கிறோம். ஆகவே, அவர் இன்ஸ்பெக்ட் செய்யும் அதிகாரியாக இருக்கும் பொழுதே, அவருக்கு மேல், கவுன்சிலுக்கு அப்பீல் இருந்தால் நல்லதல்ல என்று அதையெல்லாம் எடுத்திருக்கிறார்கள். அதற்காக அரசாங்கத்தைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். ஆர்.டி.என்.சை, திரு. சுப்பிரமணியன் அவர்கள் சொன்னது போல், கலரவத்தைப் பார்க்காமல், மக்கள் நலனை மனநில் கொண்டு, அவசரச்சட்டம் என்றாலும், அகையும் நீக்கிவிட்டு, ஒரு சட்டத் திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்திருப்பது, உண்மையிலேயே பாராட்டத்தக்க

இந்த நேரத்தில் இன்னொன்றையும் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருவது கடமையாகிறது. சில தனியார் கல்லூரிகள் முனிசிபாலிடி நகராட்சி எல்லைக்குள் விடுதிகள் நடத்துகிறார்கள். அதற்காக மாணவர்களிடமிருந்து வாடகை வசூல் செய்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் முனிசிபாலிடிக்குக் கல்லூரியிலிருந்து வரி செலுத்துவது கிடையாது. அவர்கள் மாணவர்களிடமிருந்து வாடகை வசூல் செய்யும்போது, வாடகை என்ற அளவில் இல்லா ஒன்றாகும்.

மல் (establishment charge) என்ற அளவில் வசூல் செய்கிறார்கள். ஆகவே, அவர்கள் முனிசிபாலிடிக்கு வரி கட்டாமல், வரி விதிப்பிலிருந்து எக்சம்ஷன் பெறுகிறார்கள். மாணவர்களிடமிருந்து வரியென்று இல்லாமல், என்டாப்ளிஷ்மென்ட் சார்ஜ் என்று வசூல் செய்கிறார்கள், அந்த வகையில் ரசீதும் கொடுக்கிறார்கள்.

1970 நவம்பர் 26] [திரு. அ. லெ. சுப்பிரமணியன்]

அப்படி சட்டத்தின் சந்து பொந்துகளில் புகுந்து தப்பித்துக் கொள்கிறார்கள். அதற்கான வகையில் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

சட்டமன்ற உறுப்பினர் திரு. இராமமூர்த்தி பேசும்போது, ஏதோ மனதில்லாமல், வேறு வழியில்லாமல் வரவேற்பதாகத்தான் சொன்னார்கள். இந்த அரசாங்கம் கவுரத்தைப் பாராமல் மக்கள் கருத்தைக் கேட்டு, அதற்குத் தகுந்த வகையில் சட்டத்தைத் திருத்த எப்பொழுதும் தயாராக இருக்கிறது என்பதை அவருக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். நானும் நகராட்சி உறுப்பினரை இருந்திருக்கிறேன். ஏராளமான பொதுக் கூட்டங்கள் மூலமும், மகஜர்கள் மூலமும் வரிப் பிரச்சினை பற்றி மனுக்கள் கொடுத்திருக்கிறோம். ஆனால், கடந்த 20 ஆண்டு காலத்தில், மக்கள் கருத்துக்கு மதிப்புக் கொடுத்து, ஏதாவது சட்டத்தைத் திருத்தியிருக்கிறார்களா என்றால், நிச்சயமாகக் கிடையாது என்பதை உறுதியாகச் சொல்லுவேன். துப்பாக்கிச் சூட்டைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். நான் சேர்ந்திருக்கும் மாவட்டமாக இருப்பதால், நான் அதைப் பற்றிக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். நீதி விசாரணை கேட்கப் பட்டது. நீதி விசாரணைக்கு அரசாங்கத்தில் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். எங்கே துப்பாக்கிச் சூடு ஏற்படும், பினம் விழும், அதைக் கொண்டு அரசியல் நடத்தலாம் என்று காங்கிரஸ்காரர்கள் கருதுவதானால், நிச்சயமாக 72-ல் அது அவர்களுக்கு நல்ல பாடமாக அமையும் என்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆகவே, துப்பாக்கிச் சூடுகளை அரசியலாக்கலாம் என்று காங்கிரஸ்காரர்கள் கருதவேண்டாம் என்பதைப் பணிவோடு தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். (குறுக்கீடு) ஆமாம், சிண்டிகேட் காங்கிரஸ்காரர்கள், சிண்டிகேட்காரர்கள்தான் வருகிற 72-ல் நிச்சயமாக அந்தப் பாடத்தைப் பெறப் போகிறார்கள்.

உறுப்பினர் திரு. சுப்பராஜா அவர்கள் சொன்னதுபோல, ரூ. 15 30 ரூபாய் என்று இருக்கின்ற அந்த முறையை உயர்த்திக் கொள்ளலாமா என்பதை அரசு பரிசீலிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த திருத்தத்தை வரவேற்று, அமைச்சருக்கு நன்றி தெரிவித்து முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

* DR. H. V. HANDE: Sir, there is a general feeling for the past several years that whatever be the increased taxation, there is no relief for the people and that the amenities are not commensurate with the extra taxation levied in most of the Municipalities and Corporation. In fact I was very much pleasantly surprised to read the statement of the Hon. Minister yesterday that the Government must evolve a system by which taxation must reduce and amenities must increase. I would be very happy if such a system is evolved and I would request the Hon. Minister to enlighten the House on the system by which he could reduce the taxes and give more amenities.

[Dr. H. V. Hande]

[1970 நவம்பர் 26]

In this particular contest, I wish to make a reference to the Municipality of Coimbatore. There has been a Special Officer for the Coimbatore Municipality for a long time and he has been instrumental for the quinquennial revision of the municipal tax in the City of Coimbatore a year ago and there was an arbitrary increase in the municipal tax especially on the houses and a number of complaints were voiced by the people there. In fact, Members also came out and vehemently protested against it and they have stated that the arbitrary increase in taxation is something which cannot be tolerated by the public. Now what is the reality? There is practically no improvement with regard to the amenities conferred on the citizens of Coimbatore. But there is an increase in taxation on houses which is not in proportion to the amenities given to the people. No proper relief has been given to them and it has been going on like that.

Now I come to paragraph 3 of the Statement of Objects and Reasons appended to the Bill. It is stated—

‘Representations had been received by the Government from the residents of certain municipalities in the State to the effect that the property tax assessed during the general revision had been unreasonably high.’

It is a fact that it has been very unreasonably high.

It is further stated—

‘The Government had considered the representations and decided to provide suitable relief to the aggrieved persons. . . . The point is that the entire people especially in Coimbatore are aggrieved and therefore there is no point in expecting individuals to ask for relief and the relief expected is much higher.’

The Government officials and especially Special Officers who are primarily responsible for levying high taxation will try to defend it but the Government, because of their contact with the public, legislators and other non-officials, have realised that it is unreasonably high. I think that this is the first time in the history of this Legislature that a paragraph of this type containing the expression ‘unreasonably high’ has been used. When the Government themselves admit that it is unreasonably high, it must have been still more unreasonably high. I do not know the particular context in which that expression has been used. But I have received valid information that the quinquennial revision in Coimbatore has been unreasonably high and I would request the Hon. Minister to come further down from the pedestal and give an assurance categorically that he would review the whole quinquennial revision that has taken place in the light of the discussions which have taken place in this House. I am not going into the merits of the Bill as we agree with the object of the Bill. But my only request is that the whole thing should be reviewed. Thank you, Sir.

1970 நவம்பர் 26]

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, இந்த மசோதாவின்மீது ஒருசில கருத்துக்களைக் கூறுவதற்கு முற்படுகிறேன். முனிசிபல் சட்டப்படி 4-வது அட்டவணையில், 8-வது பிரிவின்படி ஐந்து வருடத்திற்கு ஒருமுறை இந்த வரியைப் புனர்ப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று விதி கூறுகிறது. ஆனால் அதற்குச் சில முனிசிபாலிடிகளில் ஸ்பெஷல் ஆபீசர்களை நியமனம் செய்து அவர்கள் இந்த வேலைகளைச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். எக்சிசியூட்டிவ் அதிகாரிக்குத் துணையாக இருப்பதற்கு வேண்டிய புள்ளி விவரங்களையெல்லாம் அவர்கள் சேகரித்து அதன் அடிப்படையில் வரியை உயர்த்துகிறார்கள். பொதுவாக, ஐந்து வருடத்திற்கு ஒருமுறை வரியை உயர்த்த வேண்டுமென்று சட்டத்தில் விதி இல்லாமல் இருந்தாலும், வருகின்ற ஸ்பெஷல் ஆபீசர்கள் எல்லோரும் ஐந்து வருடத்திற்குள் ரென்டல் வரி அதிகமாகி இருக்கிறது என்று சொல்லி வரியை உயர்த்தி விடுகிறார்கள்.

உதாரணத்திற்கு ஒன்றை மட்டும் சொல்ல விரும்புகிறேன். என்னுடைய தொகுதியில் குழித்துறை சாதாரண பஞ்சாயத்தாக இருக்கிறது. நாகர்கோவில் முதல் நிலை முனிசிபாலிட்யாக இருக்கிறது. குழித்துறை சாதாரண பஞ்சாயத்து, அந்தப் பஞ்சாயத்தில் வரியை உயர்த்தத் திட்டமிட்டிருக்கிறார்கள். 11 ஆயிரம் ரூபாயாக இருந்த வரியை 73 ஆயிரம் ரூபாயாக குழித்துறை முனிசிபாலிட்யார் கூட்டியிருக்கிறார்கள். ரூ. 11 ஆயிரமாக இருந்த வரி ரூ. 73 ஆயிரமாக உயர்ந்திருக்கிறது. அந்த அதிகாரிகள் எந்த முறையில் பரிசீலனை செய்திருக்கிறார்கள் என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மேலும் ஸ்பெஷல் ஆபீசர்கள் எல்லாம் கட்சிக் கண்ணோட்டத்துடன் நடந்துகொள்கிறார்கள் என்பதை இந்த மாமன்ற தின் மூலமாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஒரு சில இடங்களில் இருக்கக்கூடிய ஸ்பெஷல் ஆபீசர்கள் ஒரே ஊரில் இருக்கும் ஒரு கடைக்கு 4 ரூபாய் வரியாகப் போடுகிறார்கள். பக்கத்து கடைக்கு 16 ரூபாய் என்று வரி போடுகிறார்கள். குழித்துறை முனிசிபாலிட்யில் ஸ்பெஷல் ஆபீசர் இப்படிச் செய்திருக்கிறார். காரணம் என்னவென்று ஆராய்ந்து பார்த்தால், ஒரு கடையில் மகாத்மா காந்தியின் படம் மாட்டப்பட்டிருந்தது. இன்னொரு கடையில் ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த புன்னாள் முதலமைச்சர் அவர்களின் படம் மாட்டப்பட்டிருந்தது. அண்ணா படம் இருந்த கடைக்கு வரி 4 ரூபாய், மகாத்மா காந்தியின் படம் மாட்டப்பட்டிருந்த கடைக்கு 16 ரூபாய் வரி. இது கட்சிக் கண்ணோட்டத்துடன் நடைபெறுகிற விஷயமா இல்லையா என்பதை அவர்களே முடிவு செய்ய வேண்டும்.

இப்பொழுது வரியை உயர்த்தியிருப்பது பொதுமக்களுக்கு அதிர்ச்சியை அளித்திருக்கிறது. ஏதாவது ஒரு அவசியத்தை முன்னிறுத்தி வரியை உயர்த்துவது நியாயம் என்று ஏற்றுக் கொள்ளலாம். ஆனால் பெரும்பாலான முனிசிபாலிடிகளில் உள்ள

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்] [1970 நவம்பர் 26]

வரவு-செலுவுக் கணக்கைப் பார்க்கும்போது மிச்சம் வருகின்ற கணக்காகவே இருக்கிறது. நாகர்கோயில் முனிசிபாலிட்யில் 2 லட்சம் ரூபாய் மிச்சம் என்கிறார்கள். இப்பொழுது நாகர்கோயில் முனிசிபாலிட்யில் வரியை 7 லட்சத்திற்கு மேலாக உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். காரணம் கேட்டால், இப்பொழுது நாகர்கோயில் முனிசிபாலிட் பர்ஸ்ட் கிரேடு முனிசிபாலிட்யாக இருக்கிறது. அதை செலக்ஷன் கிரேடு முனிசிபாலிட்யாக உயர்த்த வேண்டும் என்றால், அதற்கேற்ற வகையில் நிதிவசதிகளை உயர்த்த வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். இவர்கள் நகரத்தில் வாழ்கின்ற மக்களுடைய வசதிகளைப் பெருக்கியிருக்கிறார்களா என்பதைப் பார்த்தால் ஒன்றுமே இல்லை. இந்த வரி உயர்வு தேவையில்லை என்பதை இந்த மன்றத்தின் மூலமாகத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ரென்ட் கன்ட்ரோல் எங்கெங்கு இருக்கிறதோ அங்கெல்லாம் ஃபேர் ரென்ட் அடிப்படையில் வரியை உயர்த்துவது நியாயமாக இருக்க முடியும். கர்தூல் முனிசிபாலிட்யிலிருந்து ஒரு கேஸ் சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்குப் போய், வரி அதிகமாக இருக்கிறது என்று சுப்ரீம் கோர்ட்டு தீர்ப்பு அளித்திருக்கிறது, ஆனால் நமது அதிகாரிகள் வேண்டுமென்றே இப்படிச் செய்கிறார்களா, அல்லது முன்னால் அசெஸ் பண்ணியதை அடிப்படையாகக் கொண்டு உயர்த்திப் போடுகிறார்களா என்று தெரியவில்லை.

குறிப்பாக, இன்னொரு விஷயத்தையும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்த வரி உயர்வுக்கெல்லாம் மக்கள் ஆட்சேபனை தெரிவித்து, நாகர்கோயில் மக்களின் சார்பில் காங்கிரஸ்காரர்கள் சட்ட அமைச்சருக்குக் கறுப்புக்கொடி காட்ட வேண்டுமென்று கறுப்புக் கொடி காட்டும் நிகழ்ச்சி நடத்தப்பட்டது. சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் முனிசிபாலிட்யில் தமக்குக் கொடுத்த வரவேற்புக்குப் பதில் அளித்துப் பேசுகையில், “சட்டம் தெரியாத சட்டசபை உறுப்பினர்கள் இப்படி ஆர்ப்பாட்டம் செய்யும்படிச் சொல்கிறார்கள்” என்று பேசிய பேச்சு பத்திரிகையில் வந்தது. குறிப்பாக சட்ட அமைச்சர் அவர்கள், இன்னொரு சட்டசபை உறுப்பினரைப் பார்த்து, “சட்டம் தெரியாதவர்” என்று சொல்லலாமா? . . .

மாண்புமிகு திரு. செ. மாநவன் : தலைவர் அவர்களே, இது வேடிக்கையான பேச்சாக இருக்கிறது. இதுமாதிரி செய்தியைத் திரித்துக் கூறும் பத்திரிகைகள் இருக்கின்றன. எந்த அமைச்சரும், ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் கூடியிருக்கும் கூட்டத்தில் ஒரு சட்டசபை உறுப்பினரைக் குறிப்பிட்டு, ‘சட்டம் தெரியாதவர்’ என்று பேச மாட்டார். அப்படி செய்தியைத் திரித்துக் கூறும் பத்திரிகைகளும் நாட்டில் இருக்கின்றன. கனம் அங்கத்தினர் அவர்களும் அப்படிப்பட்ட பத்திரிகைகளைப் பார்க்காமல் இருப்பது நல்லது என்று கூறுகிறேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : தலைவர் அவர்களே, அந்தமாதிரிப் பத்திரிகைகள் நாட்டிலே, அந்தக் கட்சியிலேகூட இணைந்து இருக்கிறது.

1970 நவம்பர் 26]

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : தலைவர் அவர்களே, 'தினமலர்' என்ற பத்திரிகையில் வந்திருக்கிறது. திரு. பி. மகாதேவன் பிள்ளை யைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டு, அவர் சட்டம் பயிலாதவர் என்று பிரகா மாகியிருக்கிறது. 'நான் அப்படிச் சொல்லவில்லையென்று' அமைச்சர் அவர்கள் சொல்வதற்கு மிக்க மகிழ்ச்சி. பொது வாழ்வில் இருக்கின்ற அமைச்சர்களில் இவர் நல்ல அமைச்சர் என்று நினைத்திருந்தோம். .

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : அங்கே டத்துப் பதினைந்து பேர் கொடிகளைப் பிடித்துக்கொண்டு இருந்ததை மறுநாள் காலைப் பத்திரிகை ஆயிரக்கணக்கான தொண்டர்கள் கொடிகளைப் பிடித்து கிளர்ச்சி செய்தனர் என்று போடும் பத்திரிகைகளில் நண்பர் அவர்கள் கவனம் செலுத்த வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : நாகர்கோயிலில் கொட்டும் மழையில் தொண்டர்கள் கொடிகளைப் பிடித்துக்கொண்டு கறுப்புக் கொடி காட்டினார்கள். இவர்களை சட்டசபை உறுப்பினர் ஏதோ துண்டிவிட்டார் என்று அமைச்சர் பேசியது பத்திரிகைகளில் வந்திருக்கிறது. அதற்கு ஆதாரம் வைத்திருக்கிறேன்.

அடுத்தபடி, வரி உயர்வு ஏற்படும்போது ஆட்சேபனை இருக்கலாம். தக்கலை நகரசபை, காங்கிரஸ் கையில் இருக்கிறது. அங்கே திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் உள்ளவர்கள், 'காங்கிரஸ் முனிசிபாலிட்யிலே வரி உயர்வதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்' என்று கண்டனக் குரலை எழுப்பியிருக்கிறார்கள். ஆனால் தங்கள் கையிலுள்ள நாகர்கோயில் முனிசிபாலிட்யில், 'வரி உயர்வு ஏற்பட்டிருக்கிறது' என்பதைக் காங்கிரஸ்காரர்கள் எடுத்துச் சொல்லியம்கூட அதைக் கவனிக்காத எதேச்சாதிகாரப் போக்கிலே போய்க்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

குறிப்பாக, 15 ரூபாய் வரி உயர்வு உள்ளவர்கள் அப்பில் உடனடியாகச் செய்துகொள்வதற்கு வழி செய்திருப்பதை நான் மனமார ஆதரிக்கிறேன். குறிப்பாக, குடிசைகள் போன்ற வற்றிற்கு ப்ராப்பர்டி டர்க்னிலிருந்து விதிவிலக்கு செய்ய அரசாங்கம் முற்பட வேண்டும், பெரிய பெரிய கட்டிடங்கள் வைத் திருக்கக் கூடியவர்கள் வாடகை வாங்குகிறார்கள். அவர்களுக்கு வரியை ஸ்லாப் சிஸ்டமாக வைத்தால் நல்லதாக இருக்கும். சிறிய அளவிலே சிறிய கட்டிடத்திலே நான்கைந்து ரூபாய் வாடகைக்கு விடக்கூடியவர்களுக்குக் குறைந்த அளவில் வரியும், அதிக வாடகை பெறுபவர்களுக்கு அதிக வரியும் விதிக்க வேண்டும். குறைந்த வாடகை வாங்குபவர்களிடம் பதினாறு ரூபாய் என்று வரி வாங்குவது மனவேதனையாக இருக்கிறது. இதை அமைச்சர் அவர்களும், அதிகாரிகளும் சவனித்து நல்ல முறையில் பரிசீலனை

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்][1970 நவம்பர் 26]

செய்ய வேண்டும். முனிசிபல் கவுன்சில்கள் எல்லாம் “எங்களுக்கு ரிவிஷன் தேவையில்லை” என்று தீர்மானம் போட்டு அனுப்பியிருக்கிறோம். ஐந்து வருடத்திற்கு முன்பு இருந்த வரி விகிதமே போதும், வரி உயர்வு தேவையில்லை என்று முனிசிபல் கவுன்சில்கள் போட்டு அனுப்பியிருக்கிற தீர்மானத்தின்மீது இந்த அரசு என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்போகிறது என்று தெரியவில்லை. இருக்கக்கூடிய பிரச்சினைகளை எல்லாம் ஆராய்ந்து நல்லதொரு முடிவினைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவையின் அலுவல் இன்று 2 மணி வரை நடக்கும். இந்த மசோதாவை முடித்து விடலாம்.

THIRU K. VINAYAKAM : You cannot take us by surprise. We have not taken lunch. Anything should be finished within the time stipulated and if that is not possible, it shall have to be taken up the next day. We shall take up this Bill tomorrow. Whenever some member expresses any such sentiment, you will have to respect it, Sir.

MR. DEPUTY SPEAKER : After all, Thirumathi Janaki Ammal is the only speaker.

THE HON. THIRU V. R. NEDUNCHEZHIAN : The Bill has to go to the Council.

* திருமதி கே. பி. ஜானகியம்மாள் : துணைத் தலைவரவர்களே, தற்போது நம் முன்னால் இருக்கக்கூடிய முனிசிபல் ஆக்ட் திருத்த மசோதாவைப் பற்றி எங்கள் கட்சியின் சார்பில் வரவேற்று என்னுடைய சில கருத்துக்களைக் கூற ஆசைப்படுகிறேன்.

THIRU K. VINAYAKAM : Council is not going to discuss this today. Government cannot tell us that the Bill has to go to Council. They are going to adjourn today because a member of that House had expired. They can take it up tomorrow.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : திருமதி ஜானகியம்மாள் பேச ஆரம்பித்துவிட்டார்கள். இந்த மசோதாவை முடித்துவிடுவோம்.

* திருமதி. கே. பி. ஜானகியம்மாள் : ஏற்கனவே நகரசபைகளில் ஆங்காங்குள்ள வீடுகள் பரிசீலனை செய்யப்பட்டு, தரம் பிரித்து வரி நிர்ணயிக்கப்பட்டு வருகிறது. அதோடு ஐந்தாண்டுகளுக்கு ஒரு முறை என்று ஸ்பெஷல் அதிகாரி ஒருவரைப் போட்டு மறுபரிசீலனை செய்வதும் வரியைக் கூட்டுவதுமாக இருக்கிறோம். இதில் என்ன விஷயம் என்றால் வாக்கூடிய அதிகாரிகள் எல்லோரும் நல்லவர்களாக, நாணயம் உள்ளவர்களாக இருப்பார்கள் என்று நினைப்பதற்கில்லை. அவர்கள் நியாயமாக, நடுநிலையில் இருந்து,

1970 நவம்பர் 26] [திருமதி கே. பி. ஜானகியம்மாள்]

சுயநலம் கருதாது பணி செய்வார்களானால் எவ்வித சிரமும் ஏற்பட்டிருக்காது. அதற்கு மாறாக நாணயமற்ற, சுயநலமிக்க அதிகாரிகளும் இருப்பதனால் இந்த வரிவிதிப்பில் பலவிதமான கோளாறுகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன.

வீடுகளை எடுத்துக்கொண்டால் காரை வீடுகள், ஓட்டு வீடுகள், கூரை வீடுகள் என்று மூன்று வகையாகப் பிரிக்கிறார்கள். முன்பு ஒரு ஓலைவீட்டுக்கு ரூ. 8.25 வரியாக இருந்தது. இப்போது ஸ்பெஷல் அதிகாரி அதற்கு ரூ. 52.55 பைசாவாக உயர்த்தி யிருக்கிறார். அதுபோலவே முன்பு ஒரு ஓட்டு வீட்டுக்கு ரூ. 12.70 இருந்தது, அதை இப்போது ரூ. 117.20 ஆக உயர்த்தியிருக்கிறார். அதுபோல முன்பு ஒரு காரை வீட்டுக்கு ரூ. 43.55 ஆக இருந்தது. அந்த வீட்டுக்கு வரியை தற்போது ரூ. 560 ஆக உயர்த்தி யிருக்கிறார். முன்பு இருந்த வரியைவிட ஒரு மடங்கு அல்ல, இரண்டு மடங்கு அல்ல, இப்படிப் பல பல மடங்குகளை இந்த ஐந்து வருஷ ரிவிஷனில் உயர்த்தியிருக்கிறார் என்றால் இது என்ன நியாயம் என்றே மதுரையில் உள்ள எங்களால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. தாங்க முடியாத இந்த வரிச்சுமையை எதிர்த்துத் தான் சர்வ கட்சியினர்களிடையே ஒரு கொந்தளிப்பு நிலைமை அங்கே ஏற்பட்டிருக்கிறதே தவிர அரசியல் காரணம் எதுவும் இல்லை. என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அரசியல் காரணத்தைச் சொல்லி பிரச்சினையைப் புரிந்துகொள்ளாது விடுவது சரியாக இருக்காது என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம்.

இந்த ஆக்டில் தென்னந்தோப்பு, மாந்தோப்பு சம்பந்தமாக ஒன்றும் இல்லை. ஆனால், ஜராவதி நல்லூர் என்ற இடத்தில் டி.எஸ். 230-இல் இருந்த தென்னந்தோப்புக்கு முன்பு 74 பைசா இருந்தது. இப்போது ரூ. 1,925.50 பைசா வரி விதிக்கப் பட்டிருக்கிறது.

அங்குள்ள ஸ்பெஷல் ஆபீசர் எப்படி மக்களிடம் நடந்து கொள்கிறார், அங்குள்ள கொந்தளிப்பான நிலைமை என்ன என்பதை இந்த அரசாங்கம் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். சில அதிகாரிகள் இப்படி இருக்கலாம் என்றாலும், இவர்கள் மீது அரசு தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவில்லை என்றால் அது சரியாக இருக்காது.

உதாரணமாக, மதுரையில் மஞ்சளக்காரத்தெருவில் ராமையா என்பவர் 27 ஆயிரம் ரூபாய் கொடுத்து ஒரு வீட்டை வாங்கினார். அந்த வீட்டுக்கு வரி விதிக்க ஸ்பெஷல் அதிகாரியும், பில் கலெக்டரும் சென்றார்கள். அவரைத் தனியாக அழைத்து இந்த வீட்டுக்கு ஆயிரத்திற்குமேல் வரி விதிக்க வேண்டியிருக்கும், ஆறு மாதத்திற்கு 250 ரூபாய் என்பதாக ஐந்து வருஷத்திற்குமுள்ள தொகையை எங்களுக்குக் கொடுப்பதாக இருந்தால் குறைந்த வரியை விதிக்கலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர் ஐந்து

[திருமதி கே. பி. ஜானகியம்மாள்] [1970 நவம்பர் 26]

வருஷத்திற்கு உங்களிடம் கொடுப்பதைக் காட்டிலும் வீட்டையே விற்று விடுகிறேன் என்று சொல்லி, இந்த பிரச்சார சபைக்கு 20 ஆயிரம் ரூபாய்க்கு விற்ப்புக்குரிய இது உண்மையான விஷயம். அரசாங்கம் வி.ஐ.டி. மூலமாக வேண்டுமானாலும் இதைப்பற்றி விசாரிக்கலாம். இந்த முறைகேட்டினால் ரிவிஷன் மூலமாக நகர சபைகளுக்கு அதிகமான வருமானம் வருகிறதோ என்னமோ இந்த ஸ்பெஷல் அதிகாரிகளுக்கு நிறைய வருமானம் கிடைக்கிறது. இது மறுக்க முடியாத உண்மை. இதை அரசு நல்ல முறையில் பரிசீலனை செய்து தவறு செய்கிற அதிகாரிகளின் மீது கடுமையான நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

இந்த மசோதாவின் மூலம் அப்பீல் செய்துகொள்ள வகை செய்யப்பட்டிருப்பதை நான் வசவேற்கிறேன். ஏழை மக்கள், ஆசிரியர்கள், நடுத்தர மக்கள் இவர்கள் எல்லாம் பாதிக்கப் படாதவாறு பாதுகாக்கவேண்டும். 15 ரூபாய்க்கு குறைவாக வரி கட்டி வந்தவர்கள் வரியைக் கட்டாமலேயே அப்பீல் செய்து கொள்ளலாம். முப்பது ரூபாய்க்கு மேல் வரி கட்டி வந்தவர்கள் பழைய வரியைக் கட்டிவிட்டு அப்பீல் செய்துகொள்ளலாம் என்று திருத்த மசோதா கூறுகிறது. முப்பது ரூபாய், ஐம்பது ரூபாய் வரி கட்டி வந்தவர்கள் எல்லாம் பிக்சு சாதாரண மக்கள். இவர்களைப் பொறுத்தவரையில் ஐந்தாண்டுகளுக்கு ஒருமுறை வரியைக் கட்ட வேண்டிய அவசியமே இல்லை. இவர்களுக்கு ரிவிஷனே கூடாது. என்று அரசு சட்டம் கொண்டு வருவது நல்லதாக இருக்கும். ஏன் என்றால் 50 ரூபாய்க்கு உட்பட்டு வரிசெலுத்தக்கூடியவர்கள் மிகவும் சாதாரணமானவர்கள். ஆகவே அவர்களுக்கு 5 ஆண்டுகளுக்கு ரிவிஷனிலிருந்து விதிவிலக்கு கொடுக்கவேண்டுமென்று சட்டம் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மீண்டும் மதுரையில் நான் சொன்ன அதிகாரிகளைப் பற்றி உடனடியாக விசாரணை செய்து நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கூறிக்கொண்டு இந்த மசோதா நிறைவேற்றக்கூடிய காலத்திலே எனது கருத்துக்களை வற்புறுத்தி அமர்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தத் திருத்த மசோதாவைச் சட்டமாக்குவதில் இரண்டொரு கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

ஏற்கெனவே, இருக்கக்கூடிய முனிசிபாலிட்டிகள் சிலவற்றிற்கு அதிகமான அதிகாரங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பழைய ஆட்சி, பழைய ஆட்சி என்று சொல்வார்களே அந்த ஆட்சியில் 200, 300 ரூபாய்க்கு பஞ்சாயத்துகளே காண்ட்டிராக்ட் விடுகின்ற விதங்களில் அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. ஆனால் அவர்கள் ரூபாய் 195, 190 ஆகியவற்றிற்கு 10, 15 தனித்தனியாக டெண்டர்கள் விடுவார்கள். தவறுகள் ஏற்படுவதற்கு வழி வகைகள் இருக்கின்றன. அதிகாரங்கள் கொடுப்பது வரவேற்கத்தக்கது

1970 நவம்பர் 26] [திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

தான். அதிகாரம் கொடுக்கிற நிலையில் நியாயமாக, முறையாக நடக்கிறதா என்று கண்காணிக்க வேண்டியது மிகமிக அவசியம். மேஜர் பஞ்சாயத்துகள் முனிசிபாலிடியாகக் கூடிய நிலையிலே, 5 அல்லது 6 பங்கு வரிகளை உயர்த்திப் போடுகிறார்கள். அப்படிக் கமிஷனர் நோட்டீஸ் கொடுத்திருக்கிறார்கள். குறிப்பாக சத்தியமங்கலத்திலே முனிசிபாலிடியாக ஆக்கிய பிறகு நோட்டீஸ் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஸ்பெஷல் ஆபீசர்கள் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். முன்னாலே இருந்த வரியை 6 பங்கு உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். உடனே மக்கள் முறையிட்டார்கள். அதற்காக நான் அந்த முறையீட்டைக் கலெக்டரிடம் கொடுத்தேன். அதற்குக் கலெக்டர் ஸ்டே போட்டிருக்கிறேன், நீங்கள் சென்று ஸ்பெஷல் ஆபீசரைப் பாருங்கள் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் ஸ்பெஷல் ஆபீசர் அதுபற்றித் தகவல் இல்லை என்று சொல்லிவிட்டார்கள். கலெக்டர் ஸ்டே போட்டிருக்கிறேன் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஸ்பெஷல் ஆபீசர் வரவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆறு, ஏழு பங்கு வரியை உயர்த்திய ஸ்பெஷல் ஆபீசருக்கே இவ்வளவு அதிகாரம் இருக்குமேயானால், தேர்தல் நடந்து முடிந்த பிறகு புது மெம்பர்கள் வந்து என்ன செய்ய வேண்டுமோ செய்யட்டும், எனக்கு ஆட்சேபணை இல்லை.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் சொன்னார்கள். எந்தப் படம் இருக்கிறதோ அந்தப் படத்திற்குத் தகுந்த முறையில் வரி வசூலிக்கிறார்கள். காந்தி படம் இருந்தால் 16 ரூபாயும் அண்ணா படம் இருந்தால் 4 ரூபாயும் வசூலிக்கிறார்கள். ரொம்ப நன்றாக இருக்கிறது. பன்னிரண்டு ரூபாயை விட்டுவிட்டார்கள். (குறுக்கீடு) அமாம்; காமராஜ் படம் இருந்தால் ரொம்ப ரொம்பக் குறைச்சல், மிக்க நன்றி. கருணாநிதி படம் இருந்தால் 5 ரூபாய் முனிசிபாலிட்யே கொடுக்கட்டும்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள், படங்களை மாட்டியிருப்பதைப் பொறுத்து வரி வசூலிக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்களும் கூறினார்கள். அப்படி காந்தி படங்கள் மாட்டிய கடைக்கு 16 ரூபாயும், அண்ணா படம் மாட்டிய கடைக்கு 4 ரூபாயும் வசூலித்ததாகக் கூறினார்கள். அப்படி மாட்டப்பட்ட இரு கடைகளும் ஒரே அளவானதா என்றும், இரண்டும் பக்கத்துப் பக்கத்துக் கடைகளா என்றும் தெரிவிப்பார்களானால் நல்லது. அப்படித் தவறு நடந்து இருக்குமானால் உடனடியாக விசாரித்து நடவடிக்கை எடுக்கப்படும். படத்தை வைத்து வரி வசூலிக்கிறார்கள் என்று எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொல்வது சரியல்ல.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்: சபாநாயகர் அவர்களே, சொல்வதற்குத்தானே நாங்கள் இருக்கிறோம்? தப்பு பண்ணுவதற்கு அவர்கள் இருக்கிறார்கள். எது வேண்டுமானாலும் பண்ணட்டும். கடைசியிலே திருத்திக் கொள்ளலாம் என்று சொல்லுகிற நிலையில் இருக்கிறார்கள்.

[1970 நவம்பர் 26]

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவர் அவர்களே, அதிகாரிகள் தவறு செய்தால் அவர்களைத் திருத்துவதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்கிறது. அரசாங்கம் தவறு செய்யவில்லை. தவறுகளைத் திருத்திக் கொள்ளுகிறோம் என்று சொல்லுகிறோம். அப்படித் தவறுகளைத் திருத்திக் கொள்ளவே கூடாது என்று சொல்லுகிறார்களா? உங்களுடைய அரசாங்கம் முன்னாலே இருந்தபோது தவறுகளைத் திருத்திக் கொண்ட பழக்கமே இல்லை.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்: எங்களுடைய அரசாங்கம் அடிக்கடித் திருத்திக்கொள்ளுகிற அளவுக்குத் தங்குகளை செய்யக் கூடிய சூழ்நிலையில் இல்லை. இன்னும் கூட அவர்கள் திருத்தம் செய்கிறார்கள். டிபார்ட்மெண்டில் கேட்டால் இன்னமும் கூட திருத்தம் வருமோ என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நான் சொல்வது என்னவென்றால், அரசியல் கண்ணோட்டம் இருக்கக் கூடாது. மறைந்த அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் கூட குடிசைகளை அமைக்கிறவர்களைப் பற்றிச் சொல்லும்போது அரசியல் கண்ணோட்டம் இருக்கக்கூடாது என்று சொன்னார்கள். இந்த விஷயத்தைப் பொறுத்த வரையில் கலெக்டர் சொன்னபோது ஸ்டே பண்ணி யிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். ஸ்பெஷல் ஆபீசரைக் கேட்டபோது இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். இதைவிட யார் பொறுப்பாகச் சொல்ல முடியும்? நானே நேரில் போய்ப் பார்த்தேன். ஸ்பெஷல் ஆபீசரிடம் இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். ஆனால் அவர் வரவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். அந்தக் கலெக்டர் மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டாமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்களிடம் ஒரு புகார் கொடுத்ததாகச் சொன்னார்கள். அவர் அதை நிறுத்தி வைத்ததாகச் சொன்னார்கள் என்றும் சொன்னார்கள். அவர் என்றைய தினம் அதைக் கேட்டார்? அது எத்தனை நாட்களுக்குள் வரவில்லை? உள்ளபடியே கலெக்டர் ஸ்டே கொடுத்து இருப்பாரா? இல்லை, எதிர்க் கட்சித் தலைவரிடம் சொல்லியிருப்பாரா? இல்லை, நான் அதைப்பற்றி விசாரிக்கிறேன். கலெக்டர் கொடுத்த ஸ்டேவுக்கு ஸ்பெஷல் ஆபீசர் மதிப்புக் கொடுத்தாரா இல்லையா என்பது தெரிந்துவிடும்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்: சபாநாயகர் அவர்களே, சொல்லுவதற்கு முன்னாலேயே உள்ளே புகுந்து விட்டார்கள். அதற்குப் பிறகு சென்னைக்கு வந்து சம்பந்தப் பட்ட இலாகா செயலாளரைப் பார்த்து உத்தரவு போடும்படி கேட்டுக் கொண்டேன். இதை ஏன் சொல்லுகிறேன் என்றால், இதில் எவ்வளவு கஷ்டம் இருக்கிறது என்பதைக் கூறுகிறேன். நான் கலெக்டரிடம் 21-ந் தேதி கொடுத்தேன். இதிலே எவ்வளவோ கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. சர்க்காரிடம் உத்தரவு போட வேண்டுமென்று சொல்லி இருக்கிறேன். எதற்காக நான் சொல்லுகிறேன் என்றால், கிராமப் பகுதியிலே 5, 6 மடங்கு வரி போட்டுவிடுகிறார்கள். கொடுக்கக்

1970 நவம்பர் 26] [திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

கூடிய மக்களாக இருந்தால் கொடுக்க முடியும். விலைவாசியைக் குறைத்து விட்டோம், குறைத்து விட்டோம் என்று சொல்லுகிறீர்கள். ஆனால் உற்பத்திப் பொருளுக்குக் கட்டுப்பாடான விலையைக் கொடுத்தால்தான் நன்றாக இருக்கும். முன்னுக்குப் பின் முரணாக இருக்கிறது. ஆகவே முனிசிபாலிட்டியின் வசதிகளைப் பெருக்க வேண்டுமென்றால், ரீசனபிளாக், நியாயமாகப் போட வேண்டுமென்று விதி இருக்கவேண்டும். தென்காசியில் நடந்ததைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். அதற்கு உங்களுடைய பரிசைப் பற்றியும் சொன்னார்கள். இது மக்களிடம் நீங்கள் இப்படிக்கேட்கும்போது கொடுக்கக் கூடிய அளவில் இருக்க வேண்டும். இப்படி அடிக்கடி திடீர் திடீர் என்று மாற்றமல் ஒரே அளவாக இருக்கின்ற வகையில் குறிப்பிட்ட சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் அல்லது சட்டமன்ற சபி்ட்டியில் வைத்து ஒரு 'கோடிபிகேஷன்' அமைக்கவேண்டும். ஒரு பஞ்சாயத்து முனிசிபாலிட்டி ஆகும்போது எத்தனை சதவிகிதம் உயர்த்த வேண்டுமென்று 3-வது பிரிவா, 4-வது பிரிவா, 2-வது பிரிவா என்பதைப் பார்த்து முதலில் இருந்ததை விட 25 சதவிகிதம் உயர்த்தலாம். அல்லது 50 சதவிகிதத்தில் உயர்த்தலாம். ஆனால் 6, 7 பங்கு உயர்த்தி 600, 700 சதவிகிதத்தில் உயர்த்தினால் மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுவார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். அமைச்சர் அவர்கள், வரக்கூடிய தேர்தலை முன்னிட்டு இதை நிறைவேற்றிக் கொடுக்க வேண்டுமென்றும் அதற்கு உத்தரவாதம் கொடுத்தால் நான் இதை ஏற்றுக் கொள்வதற்கு ஏதுவாக இருக்கும் என்றும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, நகராட்சித் திருத்தச் சட்டத்திற்குப் பலவிதக் கருத்துக்கள் தெரிவிக்கப்பட்டன. திருத்தங்களைத் தந்து பேசிய நண்பர் இராமமூர்த்தி அவர்கள் பேசும்பொழுது வரம்புமீறி, இந்தச் சட்டத்தைப்பற்றிப் பேசாமல் துப்பாக்கிச் சூடுபற்றி எல்லாம் சொன்னார்கள். துப்பாக்கிச் சூட்டிற்குப் பிறகுதான் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்தார்கள் என்று சொன்னார்கள். துப்பாக்கிச் சூட்டிற்குப் பிறகுதான் அரசாங்கம் சட்டங்களைத் திருத்துகிறது என்று சொன்னார்கள். துப்பாக்கிச் சூட்டிற்குப் பிறகுதான் சட்டம் கொண்டுவரவேண்டுமென்று ஒருபொழுதும் இந்த அரசாங்கம் எண்ணியதில்லை. துப்பாக்கிச் சூடு ஒரு துர்ப்பாக்கியமான சம்பவம். அதைப்பற்றி நீதி விசாரணை நடந்துகொண்டிருக்கிறது. என்வே அதைப்பற்றி நான் விரிவாகப் பேசவேண்டிய அவசியம் இல்லை. திரு. இராமமூர்த்தி அவர்கள் துப்பாக்கிச் சூடு என்று சொல்வதற்காக எங்காவது பிணம் விழுந்தால் அதைத் தேடிக்கொண்டு அலையவேண்டாம் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். என்ன காரணத்திற்காக நடந்தது என்பதைப் பற்றிப் பேசுவதற்கு நோம் இல்லை. தென்காசியில் நடைபெற்றது வரியைக் குறைப்பதற்காக நடைபெற்ற போராட்டம். நாம் சட்டத்தைத் திருத்திக்கொண்டு இருக்கிறோம்.

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்] [1970 நவம்பர் 26]

திரு. சுப்பராஜா அவர்கள் சொன்னதைப்போல, கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்ற திருத்தங்களை நகராட்சித் தலைவர்கள்— எல்லாக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும்—ஒன்று சேர்ந்து தீர்மானம் போட்டு அனுப்பி ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டபொழுது, நான் முதலமைச்சர் அவர்களைக் கலந்துகொண்டு சொல்கிறேன் என்று சொன்னேன். முதலமைச்சர் அவர்கள் நகராட்சித் தலைவர்கள் நிறைவேற்றியுள்ள தீர்மானத்திற்கு மரியாதை கொடுத்து ஏற்றுக் கொள்ளலாம் என்று சொன்னார்கள். அதன்படி ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. நகராட்சித் தலைவர்கள் கொடுத்த தீர்மானத்தை ஏற்றுக்கொண்டுதான் நாம் இங்கே திருத்தங்கள் கொண்டு வந்திருக்கிறோம்.

ஏதோ சில இடங்களிலே அதிகாரிகள் தவறுகள் செய்தார்கள், லஞ்சம் வாங்குகிறார்கள், படத்தைப் பார்த்து வரி போடுகிறார்கள் என்று எல்லாம் சொன்னார்கள். அறவே அப்படி இருக்காது என்று நான் சொல்லமாட்டேன். எல்லாம் தவறு என்றும் சொல்ல மாட்டேன்.

திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் ஒன்று சொன்னார்கள். அதைப்பற்றி விசாரிக்கிறேன். நமமுடைய எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஒரு குற்றச்சாட்டைச் சொன்னார்கள். அதைப்பற்றியும் விசாரித்துப் பார்க்கலாம். கலெக்டரிடமிருந்து அறிக்கை எதிர் பார்க்கப்படுவதாக எனக்குத் தகவல் வந்திருக்கிறது. விரைவிலே அறிக்கை வந்தபிறகு நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

வரியைத் திடீர் திடீரென்று உயர்த்திவிடுகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை வரிகளைத் திருத்தியமைக்கவேண்டும். அதற்கு விதி இருக்கிறது. திருத்தியமைக்க வேண்டாம் என்று சொல்வதற்கில்லை. திருத்தியமைக்கா விட்டால் திரு. சுப்பராஜா அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப்போல நகராட்சிகளுக்கு வருமானமே இல்லாத நிலைமை பின்னாலே ஏற்பட்டுவிடும். வருமானமே இல்லாமல் போய்விடும். வரிகளை . . .

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : திருத்தியமைக்கப்படவேண்டுமென்றால் குறைப்பதற்காகவும் இருக்கலாம் அல்லவா? அதிகப் படுத்துவது மட்டுமல்ல, குறைப்பதும் திருத்தியமைக்கப்படுவது தானே?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : வரிகளைக் குறைப்பதற்கு நகராட்சிகளுக்கு நிறைய அதிகாரங்களைக் கொடுத்திருக்கிறோம். மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஆட்சி அது. எனவே, அவர்கள் குறைத்துக் கொள்ளலாம். அதிலே அரசு தலையிடுவதற்கில்லை.

அவசரச் சட்டத்தின்மூலம் ஆர்.டி.ஓ.-வை வைத்துச் செய்யலாமா என்று பார்த்தோம். ஆனால், அது வேண்டாமென்று மீண்டும் அந்த அதிகாரத்தை அவர்களுக்குக் கொடுத்திருக்கிறோம்.

1970 நவம்பர் 26] [திரு. ப. உ. சண்முகம்]

எனவே, ஐந்தாண்டுகளுக்கொருமுறை திருத்தியமைக்கப்பட வேண்டும். வேறு வழியேயில்லை. அதனால்தான் கொண்டுவந்திருக்கிறோம்.

திரு. சுப்பராஜா அவர்கள் நகராட்சி நிர்வாகத்திலே நிறைய அனுபவம் பெற்றவர்கள். நல்ல கருத்துக்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள். திரு. இராமமூர்த்தியோடு சேர்ந்துகொண்டு அவர்கள் எதிர்ப்பார்கள் என்று எதிர்பார்த்தேன். நல்லவேளையாக அவர்கள் நல்ல அனுபவம் உள்ளவர் என்ற முறையில் தம்முடைய கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள்.

குவின்க்வேனியல் ரிவிஷனின் விளைவாக ஏற்பட்டுள்ளவற்றைப் பற்றி நடவடிக்கைகள் எடுத்திருக்கிறோம். ஐந்து, ஆறு பங்கு வரி போட்டு விட்டார்கள் என்றால் அதற்கு இதன்மூலம் பரிகாரம் கிடைக்கும். இல்லையென்றால் கவுன்சில்மூலம் நடவடிக்கை எடுப்பார்கள். மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட நகராட்சிகள், அவற்றிற்கு அதிகாரம் இருக்கிறது, அவர்கள் கொடுக்கிற முடிவே இறுதியான முடிவாகும். எனவே வரிக் குறைப்பு முயற்சியிலே அரசாங்கம் தலையிடாது.

மற்ற யோசனைகள் எல்லாம் டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் சொன்னார்கள். அவர்கள் பேசிவிட்டுப் போய்விட்டார்கள். சம்பந்தம் இல்லாதவை எல்லாம் சொல்லி உத்தரவாதம் வேண்டும், உத்தரவாதம் வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். சட்டத்தைப் பற்றிப் பேசி உத்தரவாதம் கேட்டிருந்தால் பார்த்திருக்கலாம். இதற்குப் புறம்பாகப் பேசினார்கள். இப்பொழுது புதிய சட்டம் கொண்டுவரப்போகிறோம். மக்களுக்கு நன்மைசெய்யக்கூடிய வகையிலேதான் இது அமையும்.

திருமதி ஜானகியம்மாள் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். வீட்டையே விற்றுவிட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். அந்தப் பேச்சோடு அவர்கள் விட்டு விடாமல், எழுதிக் கொடுத்தால் அதைப்பற்றி விசாரணை செய்து அதிகாரிகள் தவறு செய்திருந்தால், எந்த அதிகாரியாக இருந்தாலும், கடுமையாக நடவடிக்கை எடுக்க இந்த அரசாங்கம் தயங்காது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. இராமமூர்த்தி அவர்கள் பேசும்பொழுது தகுதியற்ற வர்களைப் போட்டு விட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். உங்கள் கட்சிக்காரர்களையெல்லாம் போட்டு விடுகிறீர்கள், அரசியல் காரணமாகப் போடுகிறீர்கள் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். அரசாங்கப் பணியாளர்கள் அரசியல் காரணத்திற்காக இல்லை, அரசாங்கத்திற்காக இருக்கிறார்கள். ஆங்காங்கு ரிவிஷன் ஆபீஸர்கள் சென்று வீட்டுக்கு, கடைக்கு சென்று, வீட்டுக்கு வீடு நுழைந்து, நுழைந்து, எவ்வளவு வாடகை வரும் என்று விசாரித்து விசாரித்துத்தான் எழுதி அதன்பிறகு வரி போடுகிறார்கள்.

[1970 நவம்பர் 26]

கள். அப்படித்தான் சட்டமும் இருக்கிறது. அவர்கள் செல்கின்ற பொழுது, வாடகைக்குக் குடியிருப்பவர்கள் இருந்தால் அவர்கள் சொல்வது ஒன்றாக இருக்கும், வீட்டுச் சொந்தக்காரர்கள் இருந்தால் அவர்கள் சொல்வது ஒன்றாக இருக்கும். வாடகைக்கு இருப்பவர் 500 ரூபாய் என்று சொன்னால் வீட்டுக்காரர் 250 ரூபாய் என்று சொல்வார். பத்திரத்தைக் கூட எடுத்துக் காட்டுவார். நான் நகராட்சித் தலைவராக இருந்த காரணத்தால் பல பார்த்திருக்கிறேன் இப்படி. ரிவிஷன் ஆபீஸர்கள் செல்லும் பொழுது என்ன சொல்கிறார்களோ அதைத்தான் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்கிறார்கள். இந்தப் புதிய சட்டத்தைப் பொறுத்த வரையிலும் எல்லோரும் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தச் சட்டத்தை அப்படியே ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டு மசோதா பிரிவு வாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப் பட்டது.

பிரிவு 2 பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப் பட்டது.

Mx. DEPUTY SPEAKER: The question is, "That clause 3 do stand part of the Bill."

THIRU K. RAMAMOORTHY: Sir, I move the amendment standing in my name;

In the proposed insertion of Rule 26-A in Schedule IV of the principal Act, in item (b), the words 'but does not exceed thirty rupees, then' shall be deleted.

THIRU P. G. KARUTHIRUMAN: I second the amendment.

THIRU A. A. SUBBARAJA: Sir, I move the amendment standing in my name:—

(i) In the proposed insertion of Rule 26-A in Schedule IV of the principal Act, in item (a), for the words "exceed fifteen rupees" substitute the words "exceed twenty rupees".

(ii) In the proposed insertion of Rule 26-A in Schedule IV of the principal Act, in item (b) for the words "fifteen rupees but does not exceed thirty rupees" substitute the words "twenty rupees but does not exceed fifty rupees".

THIRU K. R. GNANASAMBANDAN: I second the amendment.

திரு. க. இராமமூர்த்தி: தலைவர் அவர்களே, இந்தத் திருத்தத்தைப் பொறுத்தவரையிலும் இரண்டொரு வார்த்தைகளை மட்டிலும் சொல்லிக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளலாம் என்று

1970 நவம்பர் 26] [திரு. க. இராமமூர்த்தி]

நினைக்கிறேன். முப்பது ரூபாய்க்கு அதிகமாக வரி விகிதம் செய்யப் பட்டிருந்தால் அவர்கள் பணத்தைக் கட்டிவிட்டுத்தான் அப்பீலுக்குச் செல்லலாம் என்று இருக்கிறது. அதற்குக் குறைவாக இருந்தால் ஏற்கனவே என்ன பணம் செலுத்தவேண்டுமோ அதைச் செலுத்தாமலேயே அப்பீலுக்குச் செல்லலாம் என்று இருக்கிறது. தவறுகள் நடக்கவில்லை என்று சொன்னார்கள். என்னுடைய திண்டிவனம் நகராட்சியைப் பொறுத்தவரையிலும் ரிவிஷன் ஆபீஸர் ஒரு வரி விதிப்புச் செய்கிறார், அதிகமாக அது இருக்கிறது என்று அப்பீலுக்குச் சென்றால் பிறகு புதிய வரிவிதிப்பு இரண்டு மடங்கு அதிகமாகப் போட்டிருக்கிறார். கட்சி நோக்கத்தோடு காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு அப்படிச் செய்திருக்கிறார். இதை என்னால் நிரூபிக்க முடியும். அதிகாரிகள் தவறுகள் செய்யவில்லை என்று சொல்லவில்லை என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். அந்த மாதிரி நடந்து இருக்கிறது. முப்பது ரூபாய்க்கு அதிகமாக உள்ளவர்கள் பணத்தைக் கட்டிவிட்டுத்தான் அப்பீலுக்குப் போகவேண்டுமென்றால் நூற்றுக்கணக்கான ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய் அளவிற்கு அவர்கள் கட்டிவிட்டுத்தான் போகவேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது. பணத்தைத் திரட்டிக் கட்டிவிட்டு அப்பீலுக்குப் போவது என்றால் முடியாது. எல்லோருக்குமே அந்த வசதி அமையாது. நாம் நினைத்துக் கொண்டிருக்கும் வசதிபடைத்த வர்கள்கூட பல நேரங்களில் 100 ரூபாய்கூட திரட்ட முடியாதவர்களாகயிருந்து கொண்டிருக்கும் நிலைமையைப் பார்க்கிறோம். ஆகவே, இதை மனத்திற்கொண்டு 30 ரூபாய்க்கு அதிகமானவர்கள் இதற்கு முன்னால் எந்த அளவிற்கு வரி விகிதம் செலுத்தினார்களோ அதைச் செலுத்திவிட்டுப் பிறகு அப்பீலுக்குச் சென்று, அங்கு உயர்வாகத்தான் கட்ட வேண்டுமென்றால் கட்டலாம் அல்லது அப்பீல் நியாயமாக இருக்கிறது என்றால் குறைவாகக் கட்டலாம் என்ற நிலையிருக்க வேண்டும்.

பி.ப.
2-00

இதைச் சொல்லுகின்ற இந்த நேரத்தில் இந்தத் தவறுகளே நடக்கவில்லை என்று அமைச்சரவர்கள் அப்படி ஏற்றுக் கொள்ளாமல் இந்த நிலைமைகள்—ரிவிஷனுக்குப் பிறகு, அப்பீல் கொடுத்த காரணத்திற்காக இரண்டு மடங்கு ஆக்கும் நிலை—கட்சிக்காகச் செய்யும் நிலை இருக்கிறது, அந்த நிலையைத் தவிர்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா : தலைவரவர்களே, நான் கொடுத்திருக்கும் திருத்தத்திலே 15-ஐ 20 ஆக்க வேண்டுமென்றும், 20-ஹிருந்து 30 ஆக்க வேண்டுமென்றும் இருக்கிறது. ஐம்பதுக்கு மேல் ஒரு ஸ்லாப் இருக்கவேண்டும். இது ஆறு மாதத்திற்கு ஒரு முறை. இதை வருஷத்திற்கு கணக்கிட்டால் கூடுதலாகக் காட்டும். ரிவிஷன் ஆபீசர் எண்ணத்தில் குறைந்த மதிப்புதான் இருக்கிறது. அதை நாம் வரையறுக்கவில்லை. எல்லோருமே பர்செண்டேஜ் இன் வளவுதான் என்று சொல்லுகிறார்கள். டாக்சேஷன் கமிட்டியிலே 100 ரூபாய்க்கு நியாயமாக 10 ரூபாய் கூடுமென்றால் அதை

[திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா] [1970 நவம்பர் 26]

அப்படியே நிறுத்தி வைத்துக்கொண்டு பர்செண்டேஜ் போட வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் பர்செண்டேஜைக் கூட்ட வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். இரண்டாயிரம் ரூபாய் அளவில் ஒரு மில் இருக்கலாம். 1,000 ரூபாய் அளவில் ஒரு மில் இருக்கலாம். ஆயிரம் ரூபாய் மதிப்புள்ளதை ரூபாய் 500-ஆகக் கூறலாம். அதே மில்லைப்போன்று அதே அளவிற்கு வேறொரு மில் இருந்தால் ரூபாய் 800 போடக்கூடும். எனவே, இனிமேல் இருக்கும் வரியை பர்செண்டேஜ் போடுவது நியாயமில்லை. ஐந்தாறு ரூபாயாக இருப்பது பர்செண்டேஜினால் 800 ரூபாய் ஆகக்கூடும். இது சட்டத்திற்குப் புறம்பாக ஆகக் கூடும்.

ரிவிஷன் ஆபீசர்கள்மேல் கொஞ்சம் தப்பு இருக்கிறது. அசெஸ் பண்ணுகிறார்கள். வேல்பூ பண்ணும்பொழுது ஒரு ரிவிஷனுக்கு 1,000 ரூபாய், இன்னொரு ரிவிஷனுக்கு 10,000 ரூபாய் என்று போடும் அளவிற்கு இருக்கிறது. அல்லது எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் குறைக்கலாம்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திருமதி ஜானகியம்மாள் நல்ல கருத்தினைச் சொன்னார்கள். வி.எல். டாக்ஸ் என்றிருக்கிறது. ஆறு ரூபாய் கட்டினால் ஆயிரத்து சொச்ச ரூபாய் வரும். அது கவுன்சிலுக்கு வரும். அப்பொழுது எல்லாவற்றையும் ஏற்றுக் கொண்டு, 1,000, 2,000 என்பதை 100, 50 என்று குறைத்திருக்கிறேன். எனவே, அப்படிக் குறைக்கவேண்டிய வி.எல்.டி.-ஐயே எடுத்து விட்டால் நல்லது என்று கருதுகிறேன்.

அடுத்து, எக்ஸ்செம்ஷன். ஏழை எளியவர்களுக்கு ஏற்கெனவே எக்ஸ்செம்ஷன் சட்டத்தில் இருக்கிறது. வருஷத்திற்கு 18 ரூபாய் வாடகை, 6 மாதத்திற்கு 2 ரூபாய் 36 காசு கட்டுபவர்கள் விஷயத்தில் கவுன்சிலே செய்ய 12-செண்ட்ரலைஸ் பண்ணியிருக்கிறது. தீர்ப்பு பண்ணியிருக்கிறோம்.

அதேபோன்று ரேர் கேஸ்களிலே கவுன்சில் நினைத்தால் ரைட் ஆஃப் செய்ய, ஏழை எளியவர்களுக்குச் செய்ய கவுன்சிலுக்கு அதிகாரமிருக்கிறது.

இதை உத்தேசித்துப் பார்த்து ரிவிஷனுக்கும், ரேர் கேசிற்கும் தீர்மானம் அளவாக இருப்பதால் ஸ்லாபைக் கொஞ்சம் முன்னும் பின்னும் மாற்றிக்கொடுத்தால் நல்லதாக இருக்கும் என்பதை அமைச்சரவர்கள் யோசிப்பார்கள் என்று நம்பி அதைப் பார்த்துச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. 2. சண்முகம்: தலைவரவர்களே, இப்பொழுது 15 ரூபாய் வரை வரி கட்டாமல் மனுச் செய்யலாம். 15-லிருந்து 30 ரூபாய் வரை கட்டுபவர்கள் பாதி கட்டினிட்டு, மேற்கொண்டு வரிக்கு அப்பீல் செய்யலாம். அதற்குமேல் வருபவர்கள் முழுப் பணத்தைக் கட்டவேண்டும். இது அரசு

1970 நவம்பர் 26] [திரு. ப. உ. சண்முகம்]

ஆண்டிற்கு. முழு ஆண்டு என்றால் அரையாண்டிற்கு 15 ரூபாய் என்று இருப்பது 30 ரூபாய் ஆகும். ஆன்யுவல் ரிடர்ன்படி நகராட்சிக்கு 20 சதவிகிதம் வரி என்றால் எவ்வளவு ஆகுமென்றால், 100 ரூபாய் என்றால் 20 ரூபாய் ஆகும். 150 ரூபாய் என்றால் 30 ரூபாய் வரி வரும் நிலைமையிருக்கும். 150 ரூபாயில் வருபவர்கள் அவ்வளவு ஏழையாக இருக்க மாட்டார்கள். மேற்கொண்டு வரி கட்ட வேண்டியவர்கள் பெரிய வீடு உள்ள அளவிற்கு வசதியாக இருப்பார்கள், பெரிய கட்டடத்தை வைத்திருப்பார்கள். இந்த ஸ்லாப் சிஸ்டம்கூட நகராட்சி மன்றத் தலைவர்கள் ஏகமனதாகப் போட்ட தீர்மானம். இதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். திருத்தத்தை வற்புறுத்த வேண்டாமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

THIRU K. RAMAMOORTHY: In view of the injustice that is being experienced by my Constituency, I am pressing my amendment.

திரு. க. இராமமூர்த்தி அவர்களுடைய திருத்தம், பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு தோல்வியுற்றது.

திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா அவர்களுடைய திருத்தம், பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்பட்டது.

பிரிவு 3 பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப் பட்டது.

பிரிவு 4 பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப் பட்டது.

பிரிவு எண். 1, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவரவர்களே, “தமிழ்நாடு 1970-ம் ஆண்டு மாவட்ட நகராட்சிகள் (திருத்த) மசோதா நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்” என்று முன்மொழிகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, மசோதா சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இந்த அளவோடு முடிவுற்ற, பேரவை மீண்டும் நாளை காலை 9 மணிக்குக் கூடும்.

பின்னர் பேரவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

9. பேரவையின் மு “வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்

A. Statutory Rules and Orders.

97. Order issued under G.O.R. No. 1470. Revenue, dated the 19th August 1970 and Government Memo. No. 108886/CT III (1) 70-1, Revenue, dated the 3rd September 1970 in regard